

er størst Sandsynlighed for det Mødsatte; jeg tror, at Kommunerne gjenmægaende ikke have været knappe, og der er mange fattige smaa Kommuner i Landet, der trænge til denne Hjælp af Statskassen. Naar man søger at sammenstille dette Spørgsmaal med Spørgsmaalet om Hjælp til Embedsmændene, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at disse to Ting ikke have det Ringeste med hinanden at gjøre. (Berg: Hvad behager?) Nei, eftersom dette Spørgsmaal angaar Lønningstillæg, og det Spørgsmaal, vi tidligere have besjæftiget os med for Embedsmændenes Vedkommende, angik Dyrtidstillæg. Nu ligger der ganske vist et Forslag for om Tillæg til Lønninger for samtlige Embedsmænd, men Thinget har aldrig godkendt den Anskuelse, at Embedsmændene trængte til Lønningstillæg (Udfrydelse), ja, Enhver kan jo have den Mening derom, han vil, jeg vil ikke reise nogen Diskussion derom, men Thinget har aldrig udtalt, at Embedsmændenes Lønninger vare for lave, og at de trænge til Lønningstillæg; Thinget kan ganske vist meget godt komme til at udtale det, men det har endnu ikke gjort det. Derimod har det gjentagne Gange og ved Afstemninger lagt sin Mening for Dagen om, at Lærerne ere for lavt lønede, og at Lønningerne for Embedsmændene under Dyrtid ere for lave, men efterat Dyrtiden er forbi, har Thinget ikke udtalt Noget om, at Embedsmændenes Lønninger ere for lave. Konsekvent kan man altsaa ikke sætte disse to Ting i Forbindelse, saaledes som det ærede Medlem vilde gjøre; de have ikke Noget med hinanden at gjøre. Da den høitærede Finantsminister ikke har udtalt sig tydelig om Sagen, gaar jeg ud fra, at han selvselgelig ikke deler den Anskuelse, der er kommen frem, og som gaar ud paa, at man for at hindre, at disse daarlig lønede Lærere fik en bedre Løn, vilde berøve samtlige Lærere Lønningstillæg. Forbølingsreglerne, tror jeg, ikke ret vel kunne vedtages, naar man vedtager Forslaget om de 800 Kr. Jeg hører nok, at den høitærede Minister har sagt, at man kunde vedtage dem nu og saa rette dem til 3die Behandling; men det forekommer mig rimeligere, ikke at vedtage dem nu, men tage dem op ved 3die Behandling i en saadan Stikelse, at de passe ved Forslaget om de 800 Kr., hvis det vedtages, og hvis det ikke vedtages, vil det samme Mindretal, der kan hindre dette Forslags Vedtagelse, ogsaa kunne sætte andre Regler igjennem, saaledes at der ikke vil blive noget Tab forbundet dermed. — Den høitærede Ministers

Dplysninger om Bureauaanene vare ikke meget tilfredsstillende. Jeg tilstaa, at det efter min Mening ikke er nogen god Finantsoperation, der medfører en Udgift til at tabe $\frac{1}{5}$ af Summen (Berg: Statskassen taber Intet). Det veed det ærede Medlem affurat lige saa lidt om som vi. (Berg: Det bliver Finantsministeren, der kommer til at bære Tabet!). Ja, hvis det ærede Medlem kan bevirke det, saa vil jeg tilstaa, at han kan have Ret i sin Paastand, at Statskassen Intet taber, men til Dato er det ikke gaaet saaledes, naar der er flet Noget i lignende Retning. Den Trost, der ligger i, at Høsten for en Del staa paa Marken, tror jeg, er temmelig illusorisk. Den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at Panterne vistnok vare sikke, og at man, hvor man ikke har paa anden Maade sikret sig ved at have Pant i, haad der er indhøstet, og i Sufferet, har endel af Høsten endnu staaende paa Marken. Dette kan imidlertid have sin Grund i, at den vedkommende Plantageeier, der dog ikke kan betale, ikke gider indhøste, fordi der ingen Fornøielse er for ham i at bringe Pantet ind i Laden alene til Jordel for sin Kreditor; derfor lader han hellere Høsten raadne paa Marken, men den raadne Høst er der saamænd ingen Fornøielse i at tage. Da den høitærede Minister imidlertid har sagt, at han successtot vil meddele Thinget, hvorledes Sagen staa, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det. — Jeg har nærmest bedet om Ordet for at udtale, hvorledes Udvalgets Stilling er til de to Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) og det ærede Medlem fra Holstebro (Madsen). Jeg vil til det ærede Medlem fra Holstebro sige, at Udvalget ikke har tiltraadt hans Forslag; det har ikke fundet nogen Tilslutning i Udvalget. Jeg siger dermed ikke Noget om, hvorledes man vil stille sig, hvis det ærede Medlem bringer denne Sag frem i Form af et særligt Lovforslag, da jeg ingenjombest Bemyndigelse har dertil. Jeg kan kun sige for mit Vedkommende, at jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil have Sagen frem, bør han gaa den Vej, men paa Udvalgets Begne skal jeg kun give den nævnte Dplysning. Jeg vil dog opfordre det ærede Medlem til i Sagens Interesse at tage Forslaget tilbage og senere bringe det frem under en anden Form, hvis han skal anse det for rigtigt. Det Samme — nemlig haad den første Del af mine Udtalelser angaar — gjælder det ærede Medlem fra Horsens. Jeg kan ikke opfordre ham til at bringe sit For-